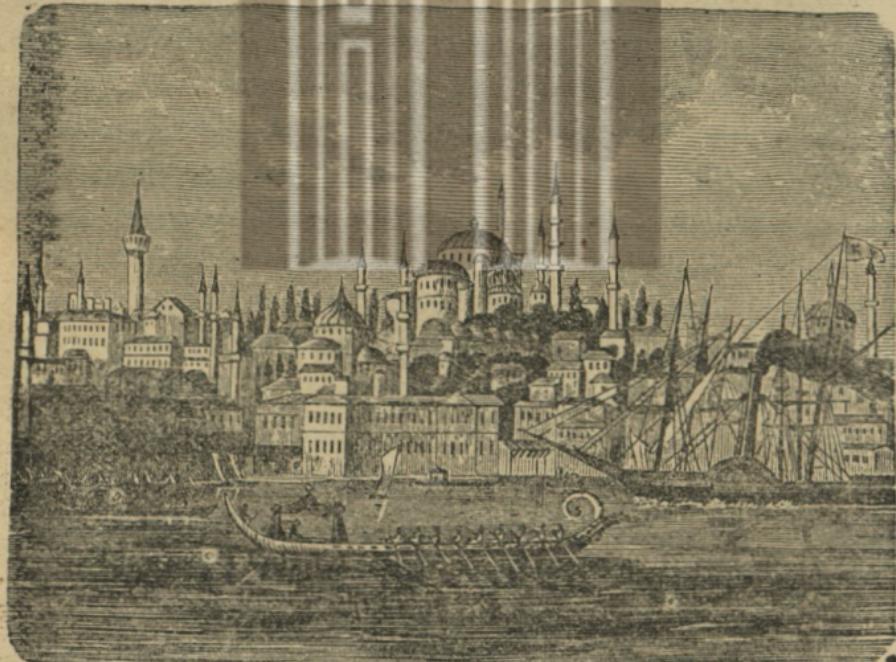

заштото наистина е хубава. Тя ще да е била така оште отъ първий день, когато е излѣзла отъ Божи-тѣ ржцѣ. Видѣлъ съмъ я, и чудилъ ѝ съмъ се. Чудилъ ѝ съмъ се като любопитенъ пѣтникъ, а обикнажъ съмъ я като любителъ. И усъщтамъ се, тогава ми дойде тая мисль въ глава-та: Обичамъ ви, хубави планини! За обичъ сте! Да съмъ живописецъ изобrazилъ бихъ ви на платно; да съмъ пѣвецъ, славилъ бихъ ви съ пѣсня; да съмъ стихотворецъ сложилъ бихъ въ напѣвъ ваше-то ехтѣнue.

(Отъ Полский).

Цариградъ.

Надъ синя-та плошть се издига като въздлѣгнестъ и много голѣмъ амфитеатръ отъ безбройни сгради,

топиже въ зеленина. Измежду редове-тѣ на натрупани-тѣ една възъ друга кѫшти и кьошкове се из-